

મન મનોરંજક ગરવાવળી.

ગરબા.

નવરાત્રીમાં ગાવાના નર્તીન.

દોહરો.

દેશ તથા સજ્જન સૌ, સુણુજે નરને નાર;
ગરબા ગાવા કારણે આ લઘુ ગ્રંથ તૈયાર.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

તથા

ળનાયનાર ડાકોરના બેસી. મનસુખરાંમ ગરબડ
ચાતે તરવાડી મેવાડા બ્રાહ્મણ.

નડીઆદ.

સત્યસાગર પ્રેસ.

(આ પુસ્તકનો હક સને ૧૮૯૭ ના ૨૫ મા આકટ
પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી રાખ્યો છે.)

સંવત ૧૯૪૨—સને ૧૮૮૬

કીમત. ૩૦-૪-૦

મન મનોં જક ગ વાવળી.

ગરબી. ૧ લી.

ડાકોર વાળારે ગીરધારી, તારી લીલા અદ્ભુત ભારી;

ડાકોર વાળારે ગીરધારી. ટેક.

શહેર વચે ગોમતી ગાળે, આરે ડંકનાથ ખીરાળે;

સાંભા ગણુપતી મહારાળે, ડાકોર વાળારે.

હું આવ્યો હીંડી ચાલી, મને લાગી એ શુ તાલી;

હું રહ્યો નગર નીહાળી, ડાકોર વાળારે.

કટી પીતાંબરતો ધરીયું, માથેપે ઝરી મોળીયું;

લકતોતું મંનતો ગળીયું, ડાકોર વાળારે.

તેં માથે મુગટ ધરીયો, મોર પીછી હીરાથી જડીયો;

પહેરી સોનાની પાવડીઓ, ડાકોર વાળારે.

ગળે હીરા કંઠી સોકળી, હાથે વેઠ વીંટીઓ ધારી;

મહી હીરા સુનીઓ ખરી, ડાકોર વાળારે.

તારે કાંને કુડળ જોડો, તેં વાળો કેડ કછોટો;

તારે ચડવા જોઈએ ઘોડો, ડાકોર વાળારે.

તારે હોઠે હીરો ચળકે, વાળીમાં મોતી લલકે;

તારા પગમાં ઝાંઝર ઝમકે, ડાકોર વાળારે.

ડાખે હાથ જોત દીવાની, દક્ષણમાં પ્યારી જવાની;

તેમાં સુખ સખ્યા સુવાની, ડાકોર વાળારે.

- સામગ્રી રૂડી રીતે, પ્રભુ ભોગધરો તમે પ્રીતે;
 પાંચ આરતી ધાય નીતે, ડાકોર વાળારે. ૯
- મેં દરસન કરીયાં આળે, બે જાણુ દીકમાળ ગાળે;
 સાંમેમેડે નાંજત વાળે, ડાકોર વાળારે. ૧૦
- દેસવીદેસના જન આવે, સારા વાગ વસ્ત્ર ચડાવે;
 મીસરીને સીરો ધરાવે, ડાકોર વાળારે. ૧૧
- અગીયારસ સુકરવારે, લક્ષ્મણ લાગે પધારે;
 રૂથયાત્રા સોબા ભારે, ડાકોર વાળારે. ૧૨
- દેસરાની સ્વારી ભારી, દરસન કરે નરનારીરે.
 શી કહું તારી બક્ષીદારી, ડાકોર વાળારે. ૧૩
- ‘મને ભક્ત તમારોતો જાણી, પાસે રાખો સારીંગ પ્રાણી.
 મનસુખની મીઠી વાણી, ડાકોર વાળારે. ૧૪

ગરબી. ૨ છ

રસીયાજી મુકો હમારી ચુંદડી. એ રાગ.

- મોહનજી જવાદો મુને આધડી,
 શું રોકીને રથા નંદકીસોર જો;
 આહીરડાંની સંગે ચારો ગાવડી,
 તે નટવર મે હીઠા તમને આજજો. મોહનજી ૧
- પાલવડો મારોતો તમે તાણીઓ,
 પશુ નહીં આપું ધાંણુ તમારું આજજો;
 જવુંછે મારોતો મહી વેચવા,
 આગળ આવે કંસ તણુંતો રાજજો. મોહનજી ૨
- હવે હું નહીં જવા દેવું તુજને,

પકડી ઝાલું પેહેલી તારી બાંધજો;
શામ કહે હવે ક્યાં જસો આસમે,
એમ કહીને નટવર જાજી માટજો.

મોહનજી ૩

મારા હૈયાનો હાર મોતીનો દુટસે,
ધર આગળછે સાસુડી રીસાળજો;
માટે સુકીને ગાળોતો દેખસું અમે,
તેથી વાલા જસે દારી લાજજો.

મોહનજી ૪

તારી ગાળ વળી મુજનેતો કંઈ નહી નડે,
તે માટે હું દાણુ મેલું કેમ નારજો;
એવું કહી જવાનું નથી આંધળી,
જો જાણું હોયતો આપો મારું દાણુજો.

મોહનજી ૫

હું અજાણા હારી તમથી આ સમે,
લો દાણુને રાખો મારી લાજજો;
એમ કહી ખુલ્લું આતસ હરી તણી,
રર જોડીને કહેછે મનસુખદાસજો.

મોહનજી ૬

ગરબી ૩ છ.

ધન આસાપુરી મોટી તું જવાનીરે, જુગમે જાણી. ટેક.
સેવક જન ઉપર પ્રીત ધરો, તમે મુજ શત્રુનો નાશ કરો;
તમે સ્વરૂપ તો અનેક ધરો, ધન આસાપુરી.

૧

તમે જગતમાં દીશો જુગ, કગરીને વીનતી કરું અતુપ;
તેજ જોઈને હુંતો થઈ ગયો ચુપ, ધન આસાપુરી.

૨

મુસકળ સભા આવી મળીયું, મા રક્ષા કરો મનડું હરીયું;
મારું મન તો થઈ ગયું મળીયું, ધન આસાપુરી.

૩

હું મંડપ મધે રમું છું, મા અહોનીસ તને ભણું છું;
 હું હરદમ માણ નમું છું, ધન આશાપુરી. ૪
 મને લાડ લડાવોની નીતે, મા ગરબો ગાવું તારે ચીતે;
 તમે શોક ટાલજો મા નીતે, ધન આશાપુરી. ૫
 દીસે સીંધાસન ખુળ સાઈ, મા ત્રીભોવનં સ્વરૂપ ધાઈ;
 તારા દીલમાં રહેછે ચીત ગાઈ, ધન આશાપુરી. ૬
 ખુળ તેજસ્વી છે તારું રૂપ, સણગાર પહેરીયાં ખુળ અનુપ;
 તારું ધરે ધ્યાન જોગી ભૂપ, ધન આશાપુરી. ૭
 સૌ જગત તારે તો શીર છે; તારે આરોગવા પુરી ખીર છે;
 માને સુંશોભિત ચુંદડી ચીર છે, ધન આશાપુરી. ૮
 તું સેવકને તો કર સાતા, તારે ગરબે ગરબે ગુણુ ગાતા;
 તું મનસુખની યાય છે ત્રાતા, ધન આશાપુરી. ૯

ગરબી ૪ થી.

પડવાની પડતી પ્રીત ગત મત બૂલીરે, એ રાગ,
 તુજ સમરણ કરીને ગાણુ છું હું દહાડીરે,
 છે દરસનનો અભીલાષ અંબે માડીરે;
 આ કળજુગમાં તું ગાજતી છું દહાડીરે,
 છે પ્રતક્ષ તારી સાખ અંબે માડીરે. ૧
 આરાસુરમાં મુકામ બહું જ્યાં ઝાડીરે,
 ત્યાં વસીયાં ગોખની ગાંધ અંબે માડીરે;
 નાગર કરેછે નાય દીલ લગાડીરે;
 મા ખુળ મંડપનો નોખ અંબે માડીરે. ૨
 તમે ગાવો જુસાભેર પગ પછાડીરે,

ધરે આભૂશણ સણગાર અંબે માડીરે;
 આણવટ વીંછવાને વીંટીઓ પગ ઠાડીરે,
 થાય ઝાંઝરનો ઝગકાર અંબે માડીરે. ૩
 પટકુળા નવનીધ રંગનાં તો ઠાડીરે,
 ધુન્ધરીઓ ગુહાદાર અંબે માડીરે;
 વળી ચોળી ખુટેદાર ઝરકસી સાડીરે,
 તેં કીધાં અંગ પસાર અંબેમાડીરે, ૪
 કટી મેખળા બાજુનાંધ પ્રેમે ધારીરે,
 વળી છે કંકણ કરગાંધ અંબેમાડીરે;
 ચંદ્રવદન સગદીપતું ખુળ ઝળકેરે,
 નથ રહેતી નાકની માંચ મોતી લળકેરે. ૫
 કરણમાં કુંડળા ઝાળ ઝખુકે સારીરે,
 આણીઆળી આંજ આંખ શી બલીહારીરે;
 અધર સરસ ખુળ પરવાળાં સમ પરખુરે,
 બેઠ જુગતંબાતું રૂપ હૈકે હરખુરે- ૬
 સીંદુર કેરી આડ ચાંદનો ચળકેરે,
 દાંતમાં સોનાની રેખ તે ખુળ પલકેરે;
 કંઠે કાવળદાર ભગર રઢીઆળીરે,
 આ દામણી દમકે સેસ હીરાવાળીરે, ૭
 છુટા શીરના કેશ શોભે સારારે,
 તારું મુખડું લાલમ લાલ ગુણ ગાઉં તારારે;
 તેજ તણા અંબાર અંજઈ જમ્યેરે.
 વણુંતં કર્યું નવ જાય ખોટી થઈએરે. ૮

ચાર બૂજ એક કરમે ખડગ ઉધાડુરે,
 ત્રીસુળ બીજ કરમાંય ચક દેખાડુરે;
 ચુડ મૂડને નાંખ્યા પળમાં ચોળીરે,
 ગદીસાસુર ગાયો મા તરણુ રગદોળીરે.
 વાધ જીપર અસવાર યધ મા આવોરે,
 સેવકની પુરો આશ શોક સમાવોરે;
 મૂજને મોટી આશ અંખા તારીરે,
 ગુણુ ગાય છે મનસુખ દાસ લે ઉગારીરે.

૬

૧૦

ગરબી ૫ મી.

હારે જુમની તીરે મારો વાલો. એ રાગ

હારે ધન ધન તે ડોકોર નગરી, હારે પ્રભુ રચાછો ધટ ધટ પસરીરે;
 ધન ધન તે ડોકોર નગરી. ટેક.

હારે મારો વાલો છે ચતુર સુખણ,

હારે એતો મારેછે મોહ જાણુ લગરીરે.

ધનધન તે ૧

હારે સનમુખ ગોમતી ગાળે,

હારે તેમાં રનાન કરે વર્ણુ સગરીરે.

ધનધન તે ૨

હારે મોર મુગટ મોહન ધારે

હારે ખાંધી પાધ ઝરીની જળરીરે.

ધનધન તે ૩

હારે ત્યાં હરદમ વાજાં વાગે,

હારે વાલો ધરેછે માંખણુ મીસરીરે.

ધનધન તે ૪

હારે આસો માસનો મેળો ભારી,

હારે જેમાં ઠગ લે મુઠીઓ મસરીરે.

ધનધન તે ૫

હારે મન મોહુ મોરલીવાળા,

હારે હુંતો કહું છું પૈયાં પગરીરે.

ધનધન તે ૬

હારે મહેર કરો રણુછોડ રાયા.

હારે કહે મનમુખ વાણી કગરીરે.

ધનધન તે ૭

ગરબી ૬ ઠી.

ગીરધારીરે વાત કહું છું વીચારો, મુતે મોહન આંખ ન મારો. ઐરાગ
કલેસ્વરીરે છો જકતની માતા, તારા ગુણતો ભકતો ગાતા; ટેક
કળગુગમારે પ્રતક્ષ તું છે માતા. ચીર સુંદરી જનતો લાતા.

અંત.

સૌકો આવેછે તારે પારેરે, મનમાં મોટી આશા ધારેરે;

હુંતો આવ્યો છું તારે પારેરે, મહેર કરજોરે તમે જનુની જાતા.

તારા ગુણતો ૧

મા જીર ગાંઠે હારે એકાવળ ચળકે, મા નથમાં મોતી લળકે;

મા હોઠેરે હીરો તેજસ્વી ઝળકે, મા માંથે દામણી પળકે;

અંત.

મા અણુવટ વીંછવા વીંટીરે, મેતો નૌતમ શોભા દીટીરે.

મા શોભા લાગે ખુબ મીઠીરે, કરણમાંરે કુંડળ ઝાળને જોતા.

તારા ગુણતો. ૨

સીંદુરનીરે આડ દીસે ખુબ સારી, મા દાંતે સોનારેખ ભાળીરે.

મા તારીરે વાઘ વાંજેરે પે સ્વારી, મા રહ્યાં છે ત્રીશુળ ધારી.

અંત.

તારું દેવળ ઉંચું ગાજેરે, મા ધુમટ સારો ધાજેરે;

મા કરો ભકતનાં કાજરે, વધશાખેરે તને બહુ જન આતા.

તારા ગુણ તો ૩

મનમાં રાખોરે તમે વીનંતી મારી, મા લેજો ભકત ઉગારી;

છો તેજસ્વીરે શોભાની શી બલીહારી, મા બેઠાં છો ખડગ ધારી.

અથ.

તેમ હીસાસુરને માર્યોરે, મા સુંડ મુંડ ચોરી ડારોરે;

મા બકતોને પાર ઉતારોરે, મનસુખનેરે કરજે તું સુખસાતા.

તારા ગુણનો ૪

ગરબી ૭ મી.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

ધન લીલારે ડોકરનાથ તમારી, શી મુખથી કહું બલીહારી. ટેક,
મહેર કરજોરે સુણી વીનાંતી મારી ધર્યું રૂપ બુદ્ધાં મોરારી;

અથ.

દેશ દેશના લોકો આવેરે, એતો મીસરી માખણ ધરાવેરે;

તારા ગુણનો લકતો આવેરે, નજર રાખીરે સેસ્ઠી બચાવો સારી.

શી મુખથી ૧

માથા પરરે પાધ ગુલાબી ઝળકે, તારો જામો ઝરીતો પગકે,
સુરવાલનુંરે તેજ જોઈ ગન મલકે, તારે હોડે હીરો લળકે.

અથ.

તે કાને ફૂંડગ ધારૂંરે, તેતો દેખાય છે ખુબ સારૂંરે;

હુંતો જોઈંછું હરદમ જાડૂંરે ચીત રહેછુંરે તારામાં મોરારી.

શી મુખથી ૨

પ્રભૂ પ્રીતેરે ભોગ ધરોછો નીતે, પાંચ આરતી થાય છે રીતે;
દરશન કરીયારે પ્રભૂ તમારાં ચીતે, લકત ઉપર રાખજો પ્રીતે.

અથ.

નીકળે સ્વારી સુદર વારેરે, બીજી અગીઆરસે નીરધારેરે;

દસેરાની સારી ભારેરે રમયાત્રારે તણી સ્વારી ખુબ સારી.

શી મુખથી ૩

દરરોજનીરે નીમાણુક આપે સારી, એતો ત્રાંખેકર મન ધારી;
કાકારનેરે કંજરી ખે છે જરી, એ જાંતોની વહીવટ દારી.

અુત.

ત્રાંખેકરનાં સૌ દુઃખ કાખ્યારે, મન સારી વાણી આપોરે;
હું હરદમ જપું તું જ જાપોરે, મનસુખનેરે લેજો તમે ઉગારી.
શી મુખથી ૪

ગરબી ૮ મી.

સાળી.

લોચન મનનેરે ઝંધડો, લોચન મનનો. એ રાગ.

વારં'છું મોહન આજ, વારં વિઠલ તમને;

એમ નવ કરીએ માહારાજ, એ ઘટે નહી તમને. ટેક

રાહમાં રોકી શું રહ્યા; પરનારીને આજ:

જવા દો જીવણુ મને, મારં જગડે છે ઘેર કાજ. વારં'વીઠલ ૧

શામ રહો સલક્ષણા, હું અજાણા કંગાળ;

સૈયર મેણાં મારશે, મારા મનમાં એ વિચાર. વારં'વીઠલ ૨

તોફાન ટંટો છોડીને; અરજ ધરો મન માંય;

રીસ મુઠા વાલા તમે, પાછું આવશે અહીયાં કોય. વારં'વીઠલ ૩

કળા તારી કઠણ છે, તું છું ચતુર સુમણ;

કરડી નીધી નવ કરો, તારી જોલી છે જાણ. વારં'વીઠલ ૪

હું હારી તમે જીતીઆ, સુણોને નંદલાલ;

જોકુળમાં તમે પ્રગટયા, એતો ગાય છે મનસુખલાલ. વારં'વીઠલ ૫

ગરબી ૯ મી.

પડવાની પડ પ્રીત ગત ગત જુઝીરે. એ રાગ

નાંરતાંના આજ્યા દીન સારા કાખ્યારે ટેક.

છે મનમાં ખુબ ઉગમં ગરબે ગાવારે;
 પડવે પે'લું નોરતું જે ગાવેરે,
 પોતે સૂખીની સાથ ગરબો કોરાવેરે. ૧

બીજે ગાનુંની ગાત્ર દીલ હરખાય છે રે,
 પોતે મેહુલ્લાની ગહાર જોવા જાય છે રે;
 ત્રીજે તંત તમામ સારા લાગે રે,
 મોટી ધારી મનનાં હામ ગાવા જાગેરે. ૨

ચોથે ચતુરા નાર ગહુચર ભજતીરે,
 ગરબા ગાવા કારણ આભુપણ સજતીરે;
 પાંચમે પુરી આશ જે ચાલ ચાલેરે,
 જ્યાં ગાય છે ગરબા તાં લોણીઓ ચાલેરે. ૩

છઠે છત્રીલી નાર જાદુ વાળીરે,
 જોણે સજ્યા ખુબ સણગાર દેતી તાળીરે,
 સાતમે શેહેરના લોક જોવા આવેરે,
 આ કળેસ્વરીને કાજ થાળ તો લાવેરે. ૪

આઠમનો હવન સારો થાયછેરે,
 સૌ ઉગમે નરનાર દરસન જાયછે રે
 આ નાંમે નવા ખેલ હરકોઈ સુણે રે,
 આભીલ ભૂવાતો ખુબ સારા ધુણેરે. ૫

દસમને દીવસ દસેરા થાયછેરે;
 રક્ષા છોડાવવા કાજ જનતો જાગેરે;
 અગીયારસની રજની લોકો ફરતારે;
 આગાળા જોઈને વૃધ ગાયન કરતારે. ૬

ખારસની બઝીદારી રશનાઇ કરતારે,
 સૌ માંડવડી આગળ જનતો રમતારે;
 તેરસે તન તાપ માજી નીચારે,
 કરી ભકતો ઉપર મહેર હેત વધારે. ૭
 ચાદસે ચપળા તારી તો મેં જાણીરે,
 કર રંક સેવકની સહાય આપ શુદ્ધ વાણીરે;
 પુનમની પુરણા હુતી મા તારીરે,
 કર મનમુખ ઊપર મેહેર દુખ વીદારીરે. ૮

ગરબી. ૧૦ મી.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

ધન તીરથનું ગામ ડાકોર સારું રે. ટેક,
 જેમાં પાંચ છે સદાવૃત ધરમનું આરે,
 શહેર વચ્ચે દેવળ ગાજતું બહુ સારું રે,
 તે મધે ઈશ્વર જોઈ દુઃખ વીદારું રે, ૧
 જે બાજુએ દીકમાલ જે છે સારા રે,
 જારે થાય છે રશનાઇ ત્યાંય લાગે પ્યારે;
 દરવાજા ઉપર નોખત વાગે સારીરે,
 સામા ગણપતિ મહારાજ શી બઝીદારીરે. ૨
 ગણપતી પાછળ ગોમતી નીર ગાજેરે,
 ત્યાં આવે શહેરના લોક નાવા કાજેરે,
 દવારાપર ડંકનાથ છે તપ ધારીરે,
 આવે દરશનને માટ નરને નારીરે. ૩
 દર પૂનમે ભરાય મેળો ભારેરે,

દૂર દેશતણા તો લોક આવે હારેરે;
 ગોમતીમાં કરી સ્નાન આવે તારે પારેરે,
 ભકતોનો જોઈને બાવ ઇશ્વર તારેરે. ૪
 ખજરની શી શોભા દીશે સારીરે,
 છે ઇંદ્રપુરી તો આ એવી ગલીહારીરે;
 જોતે જોઈએ એ ચીજ મળે મન ધારીરે,
 દીઠી ખજરની રચનાય નૌતમ ભારીરે. ૫
 મોતી જરમનની ગાંધી દુકાનો ભારેરે,
 કાપડીઆ સુખડીયા કંસારા હારેરે;
 શાક તરકારી છે ખુબ કાઢીયા હારેરે. ૬
 વડોદર અમદાવાદ સુરત સારેરે,
 ત્યાંના વેપારી લોક આવે જારેરે;
 સરાફ પઠવા વીગેરે ખુબ મનીયારેરે,
 તે શોભા નૌતમ જોઈ દીલ ખુશ મારેરે.
 તમે સેસ્ટી કરા ભૂપ છો દીનજીવરે,
 ભકતોની કરજો વહાર કૃપા સીંધુરે;
 તારં વર્ણન કરતાં જઈએ હીમત હારીરે,
 ગુણ ગાયછે મનસુખદાસ લેજો ઉગારીરે. ૮

ગરબી. ૧૨ મી.

મુકો મૂકો રે મોહન લાલ પાલવ મુકોને.

થયા નક્કર નંદકીશોર પાલવ મુકોને. ૮૬.

પરનારી રોકો રસ્તામાં, નીરલજ લાવો લાજજો.

અહીંથી અળગા રહો અજબેલા, આવે સાહેલીનો સાથ મા. ૧

મહી દોળાસે મટુકીકુટે, કાંઈ બીજે હમારાં ચીરે.
 સુદીરવર જવાદોને ઘેર, જાણે નાણુંદનો વીર. પા. ૨
 કામણુ ગાળા કહ્યુંન ગાનો, આ શો તમારો ચાલરે;
 દુરીજન દેખી વાત કરે કાંઈ, કુડાં ચડાવે આળ. પા. ૩
 સમગ્નવું સમજે સાંમળીયા, છોડો હમારો હાથરે.
 કંકણુ કરતું નંદાસે થાચ, ઝઘડો સાસુ સાથ. પા. ૪
 જસોદાજીને હમાણાં જઈ હું, કહીસ સધળી પેરરે;
 મનસુખના સ્વામીરુંગ રસીયા, જવાદોને ઘેર. પા. ૫

ગરબી. ૧૨ મી.

આવો આવેને નંદનાલાલ મંદીર આવોને;
 શું મરડી મરડી જવ લજ્જ લાવોને-ટેક. .
 આપણુ બંને ભેગાં બેશી, રમતાં રડી રીતરે;
 મુજવીણુ તમને ધડીન ગમતુ, તે કેમ તોડી પ્રીત. મંદી. ૧
 હરખ બરાં હસતાં હૈયામાં, વદતાં મીઠી વેણુરે;
 સાહેલીની સંગે જતાં, નચાવતા તમેનેન. મંદી. ૨
 જોકુલ ગથુરાં વચે મુજને, ઘેરીલેવા દાણુરે.
 મહીખાધુ' મટુકી ફેડીને, ભુલ્યા શું ઝોળખાણુ, મંદી ૩
 રાધા સરખી મળી રસીલી, વેગેદોડા જવરે,
 હેત તજી હમને તરછોડો, મારી મોહના ધાવ. મંદી ૪
 પ્રાણુ જીવણુ તમવીણુ હમાર, મનડું વ્યાકુલ થાચરે,
 મનસુખના સ્વામી મળવાથી, અંતર લાચ ઝોલાચ, મંદી ૫

ગરબી. ૧૩ મી.

તમેરે તમે કેદ કરમ કરવું, એ રાગ

સાંણા થઇને જેસો છો ગીરધારી, ટેક.

હવે તમને શું કહીયે મોરારી.

સાંણા થઇને ૧

મોહન હુતો વાટો ખુજ જોતી, મને મૂકી આપે રઝગતી. સાંણા ૨

હવે ધરતું કાગ નથી ગમતું, ચીત રહેછે તારામાં બમતુ. સાંણા ૩

દુરીજને કાંક કહ્યું તમને, માટેરે વાલા પજવો છો અમને. સાંણા ૪

કાંનારે હુતો કહી નહી જોલું, હું અરજ તો અંતરની જોલું. સાંણા ૫

ધણી કરી સ્તુતી મેં ભારી, ત્યારે થયા પ્રસન્ન મોરારી. સાંણા ૬

મનસુખના સ્વામીને મળીયાં, બવો ભવનાં દુઃખ તો ટળીયાં સાણાં ૭

ગરબી ૧૪ મી.

બલીહારીરે મોહનલાલ તારા લટકાને,

વારી જાગીરે નંદનાલાલ તારા લટકાને. ટેક

લટકે મચ્છા અવતાર ધારી, કર્યું સમુદ્ર મથનરે;

લટકે મોહન રહ્યાછો કોપી, માર્યો સંખાસૂર દુરીજન. તારા ૧

લટકે કચ્છા રૂપ ધરીને, મથન સમુદ્ર કાઢાવ્યારે;

લટકે રતનાગર ગથીને, ચાંદ રત્ન કાઢી લાગ્યા. તારા ૨

લટકે વૃહાદ્રૂપ ધર્યું તેં, દાડપર ભૂ ભાર રાજોરે,

લટકે નરસીંગ થઇ મોરારી, હીરણ્યકુશ મારી નાંખો. તારા ૩

લટકે વામન રૂપ જીરાજી, જાગ્યા જાગીને દ્વારરે;

લટકે ત્રણ ડગ પૃથ્વી માગી, બલી ચાંખ્યો પાતાલ. તારા ૪

લટકે કુરસૂરાગ જાનીને, કુરસી કરમાં ધારીરે;

લટકે ક્ષત્રીને મા મારી, પીતા વચન તો પાળી. તારા ૫

હટકે રામ હુવા અવતારી, ગાયો રાવણ સંસારરે;	
હટકે વીલીરાણુ કરી રાજ, લંક આપી નીરધાર.	તારા. ૬
હટકે કશન કેશવજી તમે, માંમા કંસને મારીરે,	
હટકે ભક્ત પોતાનો જાણી. ઉગ્રે સેન હીતકારી.	તારા ૭
હટકે કૌરવ કૂળ ગરાબુ, પાંડવની કરી સાયરે;	
હટકે જાણાસુર નમાવી, કરી ભક્તોની રક્ષાય.	તાર ૮
હટકે રૂપ વર્યું છે બુદ્ધ, શ્રી ડાકોરના રણછોડરે,	
હટકે થાશે આપ કલકી, કે'છે મનસુખ કર જોડ.	તારા ૯

ગરબી ૧૫ મી.

ચાલ સખી સેનાણી આવ્યો મારા બાગમાંજો. એ રાગ	
સુધ લેવા પવન સુત મોકલ્યોરે,	
મોકલ્યો મોકલ્યો મોકલ્યોરે સૂઝ લેવા પવન સુત મોકલ્યોરે.	૨૬
દીધો આજ્ઞા પવન સુત નોકલ્યોરે,	
પંચ કપી સાથે જઇ પળ્યોરે.	સુધ લેવા ૧
એતો જય છે થેકડા મારતારે,	
રસ્તામાં અસુર સંહારતારે.	સુધ લેવા ૨
તે અધોર વનમાં આવીયારે,	
એક વીચાર ગનમાં લાવીયારે.	સુધ ૩
પંચ કપી સાગર તીરે જઇ અડયારે,	
હતુંગંત અસુરછે બહું નડયારે.	સુધ ૪
કપી શોક વીચારમાં બહું પડયારે,	
પવન સુત પર્વતપર જઇ ચડયારે.	સુધ ૫
ભાળ લાગી છે સીતાની અહીરે,	

હરણુ કીધું છે રાવણુ સદ્દારે,	સુધ ૬
કપી કહે હવે જાવું લંકામાં,	
પણ રસ્તો સાગરનો વંકમાં,	સુધ ૭
રાગ કૃપાથી રહો ચારે જણારે,	
હું જાઉં હવે દીન થાય ધણારે,	સુધ ૮
પાછો હનુમંત પર્વતે ચડ્યો,	
મારી ક્ષાણે સાંભો જઈ પડ્યો,	સુધ ૯
લંકા નગર રાવણુનું ભાળીયું,	
અસુર અનીતીથી નીહાળીયું,	સુધ ૧૦
ભકત દીઠો વીભીસણુ રામનો,	
પવન સુતે જાણું ધણો કામનો,	સુધ ૧૧
દરવાજો ચોકી અસુર લોકની,	
એનો રાવણુના પૂત્રો તણી,	સુધ ૧૨
તેને મારીને હનમંત ચાલીયો,	
નીશા પડેથી પૂરમાં આવીયો,	સુધ ૧૩
રાવણુ કહે સીતા મને ના મલીયો,	
મન મુઝાય છે જાય જળી,	
પણ સેવકને આપું હું આજારે,	
કરે સતીને જઈને પ્રાર્થના,	સુધ ૧૪
હનુમંત અસુર પાછળ પળારે,	
અશોક વનમાં સીતાને મળ્યારે,	સુધ ૧૫
આખી મૃદ્રીકા સતીના હાથમાં,	
લઈ પાંચી છે રદીયા સાથમાં,	સુધ ૧૬

માછ કગરી કહું છું છું તુજનેરે,
 ધણી કુધા લાગી છે મૂજનેરે.
 ખાવ પડેલાં ફળ આપી આજારે,
 અસુર જાણે તેમ કરી સંગનારે.
 ફળ ખાતામાં અસુર આવીયારે,
 જાંધી પુછે તેને સાગર નાંખીઆરે.
 તેની રાવણુને ખગર થઇ ધણીરે,
 કરી બાગ અસુરની ફના ફનીરે.
 તેને જાંધવાને ઇંદ્રજીત મોકલ્યોરે,
 કહે પવન સુત આવ્યને પજોરે.
 ધણો માર્યો છે ઇંદ્રજીતનેરે,
 બ્રહ્મ પાસે જાંધ્યા મારતનેરે,
 પછી લાવ્યા છે રાવણુની કનેરે.
 છોડ જતાવું માંત માહરે તનેરે.
 લાવ્ય ગાંધ ગોદડાં થી આસમેરે,
 પુંછ જાંધી જાળેથી મરીએ અમેરે.
 અગ્ની મુકીને રાવણુ કુકતોરે.
 માંડું જળીને હનુમાંત કુકતોરે.
 લાય લગાડી લંકાં ગામમાંરે.
 શીતળ થવા ગયો સાગર ઠામમાંરે
 સાગર તીરે તેડાવ્યા પ્રજા પતીરે.
 લખી પત્ર આપો જે બની કૃતીરે.
 લખ્યો પત્ર લઇ શીતા કનેરે.

સુધ ૧૯

સુધ ૨૧

સુધ ૨૪

સુધ ૨૫

સુધ ૨૬

સુધ ૨૭

સુધ ૨૮

માછ આઝા આપોની મનેરે.	સુધ ૨૯
આઝા લઈને ત્યાંથી સંચર્યોરે.	
મારી કાળ સમુદ્ર પરવર્યોરે,	
સુધ લઈને પવન સુત આવીયોરે.	૩૦
પંચ કપી હળીમળી આલીયારે.	
સુચીવના જાગમાં આવીયારે.	સુધ લઈને ૩૧
તેનો જાગ સૌ ઉઠડ ક્યોરે,	
માળી મારીને ત્યાંથી પરવર્યોરે.	સુધ લઈને ૩૨
કપીરાગ સભામાં જઈ ચડયારે,	
આપી કાગળને પાચે પડારે.	સુધલઈને ૩૩
રામે શાખાશી આપી હનુંમંતનેરે,	
ધણી વાલો તું મારા ચંતનેરે.	સુધ લઈને ૩૪
ચઢાર છાસીના અગષ્ટ માસમાંરે,	
મનસુખ કહે છે તારીખ વીસમાંરે.	સુધ લઈને ૩૫

ગરબી ૧૬ મી.

ઓ શામ તમારી સંગે ફરતાં લાગુ છું. લાગુ છું. — ૮૬

તું મથુરાંગો રહેનારો. તું દીશે કામળુગારો.	ફરતાં ૧
તને મળી છે રાધા ગોરી, તું ખાય છે માખણ ચોરી.	ફરતાં ૨
તારા મનની મરજી જાણી, તું રોકતો રાધા રાણી.	ફરતાં ૩
તેં ગોકુળ ગાયો ચારી, તું હવે જનો ગીરધારી.	ફરતાં ૪
તું જાચીને ખાનારો, તું આહીર સંગે રેનારો.	ફરતાં ૫
તેં મારી પુતના માસી, નાંખો કંસરાયને ફાંસો.	ફરતાં ૬
વીપ્રો ઘેર બોક્ષા માગી, તું હવે જનો સોહાગી.	ફરતાં ૭

તારા મુખમાં મોરલી બાજે, પાએ નેપુર ઝાંઝર ગાજે.	ફરતાં ૮
તું સખીઓ મે ફરનારો, દધી માટેતો નાચનારો.	ફરતાં ૯
મન મીઠું કરી બોલાવે, કાંઈ જાદુ કરી હસાવે.	ફરતાં ૧૦
મનસૂખના સ્વામી બવો, ફરી મને નવ બોલાવો.	ફરતાં ૧૧

ગરબી ૧૭ મી.

ઓ પ્યારી તારી સંગે, ખુબ એક જાદું છે જાદું છે. ટેક	
તેં જળરો જાદુ કરીયો, તારાથી હું નવ કરીયો.	ખુબએક ૧
તેં રૂપ ધર્યું અલબેલી, તું દીસે ગોપીકા ઘેલી.	ખુબએક ૨
તેં મારી નેન કટારી, એમ વશ નહોય ગીરધારી.	ખુબએક ૩
તું ધરીને શણગાર સારા, તું કરે નખરાંના ચાળા.	ખુબએક ૪
હું તુજથી મોહન પામું, તું કરે કથનનકામૂ.	ખુબએક ૫
અલબેલા દાસી તમારી, હવે મેહુર કરો મોરારી. હું હારીધું હારીધું ૬	
મન સપનાએ તો લગાવી, સારી રજની એમ ગમાવી. હું હારી ૭	
મેં ખોટી વાત ઉર આણી, હું ભુક્ષી સારીંગ પ્રાણી. હું હારી ૮	
દાસીની દીનતા જાણી, રંગ રસીઓ રહ્યા રંગમાણી. હું હારી ૯	
મનસૂખના સ્વામી રશીયા, ગોપીના મનમાં વસીયા. હું હારી ૧૦	

ગરબી ૧૮ મી.

જાવ જાવરે મોહનલાલ, નખરાં ના કરીએ ના કરીએ.—ટેક.	
કને રાખો છો એક પટકો, ખુબ કીધો તમે લટકો.	નખરાં ૧
તમે થઈ આવ્યા છો દાણી, સારી લાગે મીઠી વાણી.	નખરાં ૨
ખુબ જાજવો જાંસી સારી, નેન નચાવો ગીરધારી.	નખરાં ૩
નારીપર બોલતો નાંખો, કાંઈ શરમ શામ તો રાખો.	નખરાં ૪
કાન ફરોઝો અળખા સંગે, ગીરધારી રહેજો ઢંગે.	નખરાં ૫

મથુરાં મે વાતો ચાલી, શું રોકી રહ્યા વનમાળી. નખરાં ૬
 શું જોર અળખાનું છાજે. તું ઘેલી કરે ગહારાજે. નખરાં ૭
 ભાગે મોહની તારી મીઠી, બનસી તો મૂખમાં દીઠી. નખરાં ૮
 વાંસલડી ખુબ છે વેરી, તે દેખાય નાગણુ જોરી. નખરાં ૯
 ભલા દીશે મનસૂળના સ્વામી, પછે અળખા મોહતો પામી નખ. ૧૯

ગરબી ૧૬ મી.

ઝોધવજી સંદેશો કહેજો શામને. — એરાગ.

ધ્રુપતરાચ રાજે પણ તારું બહુ, તારે તો ઘેર પ્રગટી જાળા એકજો,
 તે કંન્યાને કંનાકાળ થયો વધુ. એટલામાં એક આવ્યા મુનીવ્યાસજો.

વ્યાસ મુની તણી પુંજતો ધ્રુપતે કરી,

પછી કંન્યાતો પુછ્યો સમાચારજો;

શું કરવું હવે અમારે ઝો હરી;

પૃથ્વીપરના ક્ષત્રી તેડાવો સારજો.

ધ્રુપત ૨

બ્રાહ્મણુ રૂશી મૂની જતી તેડાવીઆ,

દેશ દેસના તેડાવો ક્ષત્રી રાચજો;

આતાલ પતાલ રસાતલના આવીઆ,

ઊતર દક્ષીણુ પુર્વ પશ્ચિમ રાચજો.

ધ્રુપત ૩

ભાસણુ કરવા સેવકતો ઉભો થયો.

ગચ્છા વેંધન કરે જે કોઇ રાચજો,

એનું સુણી દુરજોધન મોહીત થયો,

એટલામાંતો અકેક ઉઠા રાચજો,

ધ્રુપત ૪

થોડે ભાગે ચડી ચડી એતો પડીયા.

દુરજોધન કહેછે સોછે એનો ભારજો.

સભામાંથી ચાલી તેતો ચડીયા.

ચડતાં પડતાં વારન લાગી લગારજ્ને,

ધ્રુપત ૫

નીચું જોઈ દુરજોધન જોઠો સહી;

ખીજ રાજ ખખડી હસીયા ત્યાંજ્ને,

નથી આ સમે અરજીન જોલા તેમ અહીં.

પરણામ કરીને ઊઠીયો કર્ણ જ્યાંજ્ને.

ધ્રુપત ૬

મચ્છા વેંધન કરવા જોઠો ત્રાંસમાં;

જોઈને ઇસ્વર ચીંતા તુરતો યાચજ્ને,

મોકલી સેવક કંના જોળાવી સાંનમાં.

મચ્છ વેંધાયી નહીં વરંજો રાચજ્ને,

ધ્રુપત ૭

કલ્પદશી પુત્ર સુણીને ગુરસો ખઈ રહો,

ત્રાંસ થકી ઊતરો છે તતકાજ્ને.

પછી ધ્રુપતરાય સૌસામું જોઈ રહો,

હવે નીચે આવ્યો મારો કાળજ્ને.

ધ્રુપત ૮

પોકાર કરી સભામાં સોગન કરે,

જો અહીં ક્ષત્રી રહે છુપાયા આપજ્ને,

તેને સોગન બ્રગ હત્યાનું પાપ ખરે.

ઇશ્વર જોલા ઊઠો અરજીન આપજ્ને.

ધ્રુપત ૯

કાપડી વેશે અરજીનજીતો ચાલીયા.

સભા મધે કરીયો નમસકારજ્ને.

સૌ આસીરવાદ વઈને સ્થંભે બાજ્યા,

બાંજુ બાયા લાવો કરજી ના સારજ્ને.

ધ્રુપત ૧૦

ધ્રુપતરાય કર્ણ પાસે ગયો વળી,

એટલે દુરગ્ને ધનંતો બોલેલાણુજ્ને,
જાણુ ભાયા આપીસ નહીં એને વળી,
નીચે એતો અરજીન હસે જાણુજ્ને.

ધ્રુપત ૧૧

કારણ રાએ જાણુ ભાયા તો આપીયા.
એટલે લાવી આપ્યા કાપડી હાયજ્ને.

મચ્છા વીધન કરવા કાપડી આપીયા.

મનમાં મારે હીમત છે. શ્રીનાથજ્ને,
તમામ સભા જ્નેષ્ટ રહ્યુંજે એક ચીતે.

ધ્રુપત ૧૨

થાજ્ને મચ્છા વેધન કાપડી હાયજ્ને.

અરજીનજ્ને ધરૂં ધ્યાન તાં એક ચીતે.

ધમર મારી રાખજ્ને તમે લાજજ્ને.

ધ્રુપત ૧૩

ભમંગ લાવી સભાએ પુન મુકયું તહીં.

ઈદ્રિતો આજુસણ પુરાં સારજ્ને.

જાણુ આકાશે જીજ્ને જિગ્યે બાણુ સહી,

અલોકીક રૂપ જનીઆ પાંડુ કુમારજ્ને.

ધ્રુપત ૧૪

જળ મધે રાખી નજર બોણુ ઝાલીયું,

ધીમે રહીને કરૂં જાણુ સંધાણુજ્ને;

મચ્છા વેધન કરીને મચ્છા પાડીયું,

ઝટ લઈને ઉતરે અતુર સુખજ્ને.

ધ્રુપત ૧૫

કંનાવું મન મોહીત તો થઈ રહ્યું,

મંડપ રચીને પરણાવી કંનાયજ્ને;

કંના જોઈ મન દુરજ્નેધન જળી ગયું,

સકળ સભા કર્યું સાંધી વીદાયજ્ને.

ધ્રુપત ૧૬

કોરવ પાંડવ વીગેરે સૌ વીદાય થયા,
લ્યાંથી જાહેર થયા પાંડુ કુમારજો;
લકતોને ધશ્વર સદાય કરી ગયા,
કર જોડીને કહે છે મનસુખ સારજો.

ક્રુપત ૧૭

ગરબી ૨૦.

આવોને શામ અલખેલડા, મારે મોલે આવોને શામ અલખેલડા.

હારે તમે મુકીદો ફાગટ ફેલડા, મારે મોલે આવો. ટક-

હારે વાલમ જોડે તમારી હું વાટડી,

હારે રાત દીન ફર' હું બિયાટડી;

હારે કેમ વજર કરીછે છાતડી.

મારે મોલે ૧

હારે ધણાં પ્રેમ થકી હુંતો ચાહું છું,

હારે તમ કારણુ જુમનાં જળ જાઉં છું;

હારે નવ દેખુતો દીલગીર થાઉં છું.

મારે મોલે ૨

હારે હરી દેખી તમારા ચાળા,

હારે માઈ' મન કરેછે ઉછાળા;

હારે ધણુ શુ કહીયે મોરલી વાળા.

મારે મોલે ૩

હારે મારી સાસુ કંઠણુ ખોલ કહેછે,

હારે મારો સ્વામી ઠપકો દેછે;

હારે મન મળવા આવુર રહેછે.

મારે મોલે ૪

હારે ત્યારે ખુશ થયા ગીરધારી,

હારે આજ આવશે બીજની નારી;

હારે મનસુખના સ્વામી મોરારી.

મારે મોલે ૫

ગરબી ૨૧.

હટકે ચાલેરે લાલજી, એની રૂપાળીછે ચાલ. ટેક-	
ઠમકે ગમકેરે ધુવ્વરી, વાધે વૃજ વીનતાને વહાલ.	હટકે ૧
ઝાલે કરગારે લાકડી, બેલે ગીઠાં મધુરાં વેણુ,	
સખાસી હીંડે સાથમાં, ચાલે નીચાં ઢાળી નેણુ.	હટકે ૨
વનીતા લેછેરે વારણાં, બેસે જસોદાજીને દાર;	
માંખણ ખાવારે કારણે, નાચે કરે થેઘ થેઘકાર.	હટકે ૩
કોટે વળગેરે કાંનજી, આવે અતી મનમાં ઉલાસ;	
ચુખન લેછેરે શામને, માતા બેસારીને પાસ.	હટકે ૪
એ સુખ લેતીરે જીવંતી, એના લાગ્યતણા નહોપાર;	
મનસૂખ માગેરે એટલુ, દેજો દરસનં જીગદાધાર.	હટકે ૫

ગરબી ૨૨ મી.

વનમાં વાગીરે વાંસળી, એનો મોહીત એવો શોર. ટેક	વનમાં ૧
મોરલી સુગુતાંમાં સૌ સુંદરી, મોહુ વીધાણીછે મન.	
હરીને મળવારે કારણે; દોડી ગોકુળથી મધુળનં	વનમાં ૨
મૂકયાં વાછડલાં કઈ ધાવતાં, દોતી મૂકી કોઘએ ધેન;	
સેજો છોડીરે કામની, જનીઓ જાંસીમાં સૌ લેન.	વનમાં ૩
નાવણુ કરતીરે નાહીઓ, અવળાં સવળાં પેહેરી ચીર;	
કાજળ કીધારે કાનને, વનીતા વીસરી સૂધ શરીર.	વનમાં ૪
ચોળી પેહેરીરે પીઠથુ, પગનાં ઝાંઝર ગલાંમાંય,	
ટીલડી ચોડીરે પાંપણે, દોડી સથર વથર સૌ ત્યાંય.	વનમાં ૫
અલબેલા સુ જઈ ઉભી રહી, જોઈ ગોપીનો અતી ઉલાસ;	
અકેક ગોપી અકેક કાંનજી, રમીયા રસીયાજી ત્યાં રાસ.	વનમાં ૬

હરખી નીરખીરે હેતસુ, આવી જોકુળ આનંદ બેર;
મનસુખ પ્રેમીરે પાતળા, મોહન રાખો મૂળપર મેહર.

વનમાં ૭

લાવણી. છાંદી રંગમ.

તુમ સ્ત્રીરી કસ્ત રાધાવર કુંજ ખીહારી,
મન યસા ચરણમે રાખો લાજ હમારી,
પાત્રવડો મારો નવતાણો મોરારી,
તુમ રહો સમજીને આજ આપ આવારી,
નંદલાલા જાધો તુમે વેગળા જારી,
રાહ મે રોકીસુ રહ્યા આપ પરનારી,
મે જાણીછે તુજ વાતચો રાધાખ્યારી.
મન યસા ચરણમે રાખો લાજ હમારી.
નહી જવા દેઉ તને સુણચો સારી,
મરડીને જાકુ' જાંચ ક્યાં જાવે નારી,
રાધા મહીયારી દાણુ મેરાતું લારી,
ના આપે દાણુનો કરં ફજેતી તારી,
મેંતુજ સરખા ધણા જળર દીઠજારી,
મન યસા ચરણમે રાખો લાજ હમારી.
જળજં છે કંસનું રાજ્ય સુણો ગીરધારી,
પકડી લેજાતું મેંતુમકો આવારી,
સેંકડો કંસ આવેથી સુ' થાય નારી;
કુમ દાણુ છોડીને જાવાદેજી ઓખ્યારી,
એ સુણકે રાધા ખુસ હોઇ તેનારી,
મન યસા ચરણમે રાખો લાજ હમારી.

૬

૬

હરીકું પીલાયા દધી હુછ ખુસીયારી,
કેહોતો લાવું ધેરથી દધી આવારી,
દોનુંકી આતસ ખુગ્નઈ આપસ સારી,
ગનેદીઈ આદીતલાલે આન હુસીયારી,
મનસૂખ દાસકી અરજ ધરો જનવારી,
મન જસા અરણમે રાખો લાજ હમારી.

૪

+

હો સીરી કીસ્ત મહારાજ આપ અવતારી,
સંકટ કાટો તુમ ખીજકે કુંજળીહારી,
ધર્યો મચ્છા અવતાર આપે આવારી,
કર્યું સમુદ્રનું મથન દીલ લગારી,
તમે ગાર્યો સંખાસુર દૈત મનધારી,
તમે પ્રગટ થયા કચ્છા અવતાર મોરારી,
સાગર વસોવી કાઝ્યાં રત્ન ચૌદ ખારી,
સંકટ કાટો તુમ ખીજકે કુંજળીહારી,
તમે થયા વૃહા અવતાર સૂણો જનવારી.
ફીરકે તમાગપૃથ્વી દાડ પરધારી,
ચોથે અવતારે નરસીંગ રૂપ ધરાયી,
સ્થાંભ ફેડાને પ્રગટ થયા જત્તીહારી,
હીરણ્યકશ્પને ગાર્યો તમે દીલ ધારી,
સંકટ કાટો તુમ ખીજકે કુંજળીહારી.
તમે ધર્યું વાગનરૂપ છળીક્યા ન્યારી,
ફીર માગી પૃથ્વી તીન ડગ જાચ્યારી,

૫

પીછેસે તુમે યજી ચાંપ્યો પાતાળી,
ધર્યો ફરસુરામ અવતાર તો ફરસી ધારી,
ક્ષત્રીનાં શીશ જનુની હાથે હણી સારી,
સંકટ કાટો તુમ પ્રીજકે કુંજ બીહારી.

૩

ભુભાર દેખીને પ્રગટ રાગ અવતારી,
મારી રાવણ દીક્કં વીભીસણ સારી.
પ્રગટયા કરના અવતાર માંગા મારારી,
ફીર બિસેનને રાજ દીયો હીતકારી,

ભર્યો બુદ્ધ, તણો વૃધકાર માળા કરધારી,
સંકટ કાટો તુમ પ્રીજકે કુંજબીહારી,

૪

મુનીવૃત લઇને બેઠા તમે મારારી,
દશમે અવતારે કલંગીતો ધારી;
દરશન કરવાને આવેછે નરનારી,
ખુબ ઉગંગ સૌના મનમાં રહેછે ભારી,
મનશ્ચબ્દાસને ગાયા છંદ લલકારી,

સંકટ કાટોતુમ પ્રીજકે કુંજબીહારી.

૫

લંગડી બાબાનો કાફીઓ.

બડે બડે મહા મૂતીકરે તપસ્યા બેઠે જનમે બાબા.

હાથમે ઝોળી પકડ કર ફીરે ભરગ તનમે બાબા;

કોઇ રાજ ઓર ગરીબ આદે નહીં ગાયા છોડી બાબા;

ઉનકી સામને સામને બડા દસ્ત જોડી બાબા;

કોઈ સાધુ સંન્યાશી શેવડા ઉનકા માન માંડી બાબા.

ના કોઇ પહોચા અળી તક રહ્યા શીર ફોડી બાબા,

આકીન અપના છોડ ફીરે મસ્તાના સળ મનમે બાબા,

હાથમે ઝોળી પકડ કર ફીરે ભરગ તનમે બાબા.

૧

ફરીર હાલત લેકે બેઠે કહે હમ બેરાગી બાબા,
 મુંડ મૂડાકે રખે શીર જટા નામ લાગી બાબા;
 જળ તક છોડે નહીં ખટરસ કું નહીં બ્રમણા બાગી બાબા.
 લેકે હાથમે તાલકું ધસને લત લાગી બાબા,
 કાઈ હાથમે પાડે તાગી રહે ખડા દીનમે બાબા;
 હાથ મે ઝોળી પકડ કર ફીરે બસ્મ તનમે બાબા. ૨
 લગા કે આસન મૃગ છાલાકા લીયા સંગ સેલી બાબા,
 લગાકે તસળીર ગલેમે રખે સંગ ચેલી બાબા;
 કહે ગુરુ તમારી સંગ મત રખો રાંડ બહેલી બાબા,
 ભદા રહેઓ અમારી સેવામાં પહેલી બાબા;
 ઇસી તરેસે દીખા કે ઉલટા કરે સખ સાધન મે બાબા,
 હાથમે ઝોળી પકડ કર ફીરે બસ્મ તનમે બાબા. ૩
 કરમહીણ હો ગયે ગુરુ કરને મોક્ષ ચાતે બાબા,
 કહે અમરયુ કળીઓ ગતી નહીં પાતે બાબા;
 આદીતલાલ ઉસ્તાદ બે ગુનવાન છંદ ગાને બાબા;
 બના કાફીઆ કાફીઆ પ્રશ્ન શકતી માતે બાબા.
 મનસુખલાલ સચ કહે તોરા રહે શકતી શરનેમે બાબા,
 હાથમે ઝોળી પકડ કર ફીરે બસ્મ તનમે બાબા.

સાખી.

તુમ બેઠે બેઠે ઉસ્તાદ, આપકા જ્ઞાન બતાવો;
 મેફલકી દુર મ્યાન, એ છંદકું ખોલકે ગાવો,
 એહી ખ્યાલકા જુવાપ, સાહીર તુમતો સુનાવો,
 નહીંતર મીજલસ મ્યાને, ઘેરા ધરકે જાવો.

ધાંસો.

ખ્યાલસે ગાવેં ગુનીજન ખ્યાલ, સહાઅલીકી હરફ સંભાળ;
 જ્ઞાન પે આદીતલાલકી ચાલ, બના કે ગાતા મનસુખલાલ;
 ફૂડ ખીચ જુવાપ તે લ્યાના, નહીંતર અંધ તેરા ગાનાજી.

છોટી રંગત.

પુછું હીસાબકી ગીનતી સુણો સાહીરે,
ખ્યાલકા કરો ઐયાન ખોલ જાહીરે,
આઠારા ચરણ તો રહે જકતકે ખ્યાને,
કરે નહ જીવ કસોલ જુદી રેઠાણે,
ઓ ખોલી ખોલે તીનયાર સખજાણે,
તુમ સખી ખાતકું છોડ લગાવ્યો ધ્યાને.

સહેર.

ઝોકયા ખોલી ખોલે સહી, તુમ કહેના ઉસકા નામહો,
ઝોર ઝોજીવ કુચુસા, ખતાવના આ ઠામહો,
કરોઝો જીવકી પાવુંકા, ઐયાન ઝોર ધામહો,
કહેતેહે સચ કથનસે, ના ખોલો તો ખદલામહો.
ધનમેસે કીતના સખસ પૃથ્વી માંહીરે,
ખ્યાલકા કરો ઐયાન ખોલ જાહીરે.

ઝોર કીતના રહે આકાશ કહો તુમગ્યાની,
કધ કીતના રહે પાતાળમાં આતુર જ્યાની,
ઉસમે નારીહે કીતની નીકાલો ખાની,
તુમ ખતાવ નપુસક કીતના ફીરપી પાની.

સહેર.

ઝોર કીતના નરરહે, ઉસકા કરો ઐયાનહો,
સખકા ગીનતી કર લાવના, તુમતોહો દીવજનહો,
નારીમે કીતની જાતહે, ખતાવના એધાનહો,
ઝોર નરમે જાત કીતની રહી. સુંનહો તેહો ખેલાનહો,
ઉસદેના છંદકા જુગાપ તુમ માહીરે,
ખ્યાલકા કરો ઐયાન ખોલ જાહીરે;
ઓ ત્રીયા કયા કયા ખાતી કહો દીવદારે,

ઝોર નપુસ્કકા કયા ખાંણાહે સીરદારે,
કહે કયા ખાતાઓ નર જતા આવારે,
કર નીવેડા તખ્ત રખ ગાયન આશારે,

સહેર.

નારીયાં કું કીતના પાવુંહે. ફડ ખીચમે કહેદો તુમે,
સું નરકું ખી કીતના કહે, ફડ ખીચમે કહે દો તુમે,
ઝોર નપુસ્કક કું કીતના રહે. ફડ ખીચમે કહેદો તુમે,
ખડી અક્લ સે ખોલ કે, ફડ ખીચમે કહે દો તુમે.

સખ જુદા જુદા તુમ જવાખ કરો શાહીરે,
ખ્યાલકા કરો જૈયાન ખોલ જાહીરે,
ઝોરખતે કરી પેદાશ સુણો તુમ ગ્યાની,
સખ રહે જકતકી અંદર એ નીશીયાની;
તુમ દયાના ખ્યાલકા જુળાપ તો શાખ્યાની,
ના આવે જવાખ તો ઉસ્તાદી તારી ફાની.

સહેર.

સાહાઅલી ઉસ્તાદ મેરા, જનકા હેં જકત મે નામહો,
જુગજીવન મુરસદકા મેને, ફકત પીયા જનમહો;
સસે કથન કથકે કહ્યા, નપડો નાહકસેં કામહો,
કહેતેહે આદીતલાલજી, મળ તો આઠો જનમહો.

કથકે કહેતા મનસુખ સુનો સાહીરે,
ખ્યાલકા કરો જૈયાન ખોલ જાહીરે.

સુચના.

સરવે સોખીલા સજ્જનોને ખબર આપવામાં આવેછે કે, આ ગ્રંથાવળી નવરાત્રીની અંદર દેશી ભાષ્યોને આવા ધણી અગત્યની, અને સુખમ પડે એવી હોવાથી છપાવી બહાર પાડી છે તે અંગીકાર કરેશો.

એમાં ધણી રસીકને મનરંજન કરે એવી ગરબીઓ મેં મારી આકલ પ્રમાણે રચી છે, મેં કાવ્યશાસ્ત્રની અંદર વધારે અનુભવ મેળવ્યો નથી તેથી, તથા હમારો પહેલો હેતુ છે તે કારણથી આ પૂસ્તકમાં કોઇ જગોએ જૂલ ચુક થઇ હોય તો વાંચનાર ભાષ્યો દર અંજર કરશે એવી આશા છે.

આ પૂસ્તક બનાવવામાં મામ ડાકોરના મારા પરમપ્રીય મીત્રાએ અને મદદ સારી કરીછે, તેથી તેમનો આભાર માની આ સાથે તેમનાં નામ દાખલ કરું તે સ્વીકારશો.

૧ રા. મેંતા નાયજી ભગવાન મતાદાર પટેલ,

૨ રા. પાઠક. ઉમીયાસંકર મંછારાંમ ડાકોરની કન્યાશાળાના.

મેંતાજીના બાઈ,
૩ રા. મેતા અમૃતલાલ અનોપરાંમ ઉરફે આફલાતુન મેતદિવાળા.

૪ રા. ભટ. પુરસોતમ રણછોડ ઝાળવાના રામજી. જોષાજી-

સોંમજી મહરાજના પરોત.

૫ રા. આદીતરાંમ કાળીદાસ- ગાંધી-

પ્રસીદ્ધ કરતા જોશે. મનસુખરાંમ ગરબડ. સંન૧૮૮૬ સંવત ૧૯૪૨ આ ગ્રંથમાં તૈયીયો, ગરબા, ગરબીયો, દાણુલીલા. રાસલીલા, લાવણીયો, સાખીયો, વીગરેછે,

આ પુસ્તક તૃતીયાર થયું તા. ૨૮ અગસ્ટ સંને ૧૮૮૬ ના રોજે, લાવણીઓ કલગીનીછે, સંવત ૧૯૪૨ સંને ૧૮૮૬

લી, મનસુખરાંમ ગરબડ સહી.

